

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 65

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 979 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	2-5	97. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Mihai Șova a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Apărării Naționale	12
Decizia nr. 1.013 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	6-8	98. — Decizie privind numirea prin mobilitate a domnului Munteanu Codrin Dumitru în funcția publică de secretar general al Ministerului Apărării Naționale	13
Decizia nr. 1.094 din 20 decembrie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului nr. 44/2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului.....	8-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
28. — Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Munteanu Codrin Dumitru din funcția publică de prefect al județului Covasna în funcția publică de secretar general al Ministerului Apărării Naționale	11	5. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale juridice, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 100/2011.....	13
29. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Covasna de către domnul Marinescu Dumitru	11	18. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind desemnarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole pentru organizarea Congresului al XXXVI-lea și a Adunării Generale Extraordinare ale Organizației Internaționale a Viei și Vinului (O.I.V.) din luna iunie 2013	14
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
96. — Decizie privind numirea doamnei Alexandra Patricia Braica în funcția de secretar de stat pentru activitatea de dialog social la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.....	12	85. — Ordin al ministrului mediului și schimbărilor climatice privind modificarea și completarea Procedurii de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.341/2012	15
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR			
		115/2012. — Decizie privind avizarea constituirii și funcționării organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor Asociația Producătorilor de Muzică — APM.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 979**

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Societatea Comercială „Textila Oltului” — S.A. din Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 1.588/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.010D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocatul Corina Popescu, cu delegație depusă la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. Arată că dispozițiile criticate aduc atingere substanței dreptului și se depășește marja de apreciere a statului. Totodată, ordonanța criticată instituie limitări privind drepturile omului, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 115. De asemenea, nu poate fi reținut caracterul extraordinar care să justifice adoptarea ordonanței de urgență criticate. În final, face referire la hotărârile pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Marckx împotriva Belgiei* și *Vermeire împotriva Belgiei*.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra unei excepții de neconstituționalitate identice având aceeași motivare. Astfel, prin Decizia nr. 723 din 5 iulie 2012, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.588/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012**

privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Societatea Comercială „Textila Oltului” — S.A. din Sfântu Gheorghe în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă.

I. Cât privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă, potrivit cărora actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6), arată următoarele:

De la rămânerea definitivă a Hotărârii-pilot pronunțate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României* au trecut aproape 12 luni, astfel încât nu se poate susține în mod rezonabil că ar exista o urgență în adoptarea actului normativ criticat.

Hotărârea-pilot pronunțată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României* reprezintă punctul culminant al jurisprudenței Curții privind ineficiența mecanismului de despăgubire sau de restituire în România, aceasta fiind precedată de numeroase alte hotărâri în care au fost dispuse măsuri generale împotriva României, reluate în hotărârea menționată.

De asemenea, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, ordonanțele de urgență trebuie să reglementeze o situație extraordinară, în sensul că această situație extraordinară ori consecințele sale negative trebuie înlăturate, nicidecum înrăutățite. Or, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 nu se ia nicio măsură în sensul înlăturării sau rezolvării elementelor invocate în preambul ca justificând urgența, ci numai se suspendă aplicarea unor dispoziții legislative, actul normativ criticat fiind astfel adoptat cu depășirea limitelor delegării legislative.

De asemenea, situația excepțională nu poate fi rezultatul faptelor Guvernului sau lipsei de acțiune a Guvernului, deoarece în această ipoteză se ajunge la fraudarea textelor constituționale, prin provocarea situației extraordinare. Or, „imposibilitatea menținerii echilibrului bugetar” este rezultatul exclusiv al faptelor Guvernului. În acest sens, face referire la câteva acte normative, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2010 privind destinația sumelor provenite din recuperarea unor drepturi valutare ale României și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, prin care Guvernul a modificat destinația unor sume care trebuiau virate la Fondul „Proprietatea”.

Totodată, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, art. 115 alin. (6) din Constituție nu interzice adoptarea de ordonanțe de urgență în domeniul drepturilor și libertăților constituționale, însă măsurile adoptate nu trebuie să afecteze aceste drepturi și libertăți. Or, prin suspendarea emiterii titlurilor de despăgubire/de conversie, atât dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite este evident afectat, cât și dreptul la executarea hotărârilor irevocabile prin care autoritățile au fost obligate la emiterea titlurilor de despăgubire/de conversie.

II. Cât privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă:

a) Autorul susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 încalcă atât dispozițiile constituționale ale art. 11 și 20, cât și prevederile art. 46 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În Hotărârea-pilot pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, Curtea a reținut că „este imperativ ca statul să ia de urgență măsuri cu caracter general, care să poată conduce la realizarea efectivă a dreptului la restituire sau la despăgubire, păstrând un just echilibru între diferitele interese în cauză”, de exemplu „prin modificarea mecanismului de restituire actual (...) și prin implementarea urgentă a unor măsuri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, care să poată menține un just echilibru între diferitele interese în cauză”. Or, suspendarea emiterii tuturor titlurilor de despăgubire și/sau de conversie și suspendarea tuturor procedurilor de evaluare, indiferent de situația persoanelor îndreptățite, nu respectă un just echilibru între interesele în cauză. Aceasta deoarece măsura adoptată urmărește, așa cum rezultă din însuși preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012, exclusiv „interesul general public”, fără luarea în considerare în nicio măsură a interesului particular al persoanelor îndreptățite. Procedând la suspendarea procedurilor privind evaluarea și emiterea titlurilor de despăgubire și/sau de conversie, fără efectuarea unei analize a drepturilor persoanelor, în special ale celor ce dispun deja de hotărâri judecătorești irevocabile, se încalcă prevederile art. 46 din Convenție, art. 11 și 20 din Constituție. Susține că termenul de 18 luni, prevăzut în cuprinsul hotărârii-pilot, nu poate fi interpretat ca un termen de grație acordat statului român, în interiorul căruia acesta poate adopta orice măsuri. Conform art. 46 din Convenție, îndată după rămânerea definitivă a hotărârii Curții Europene, statul trebuie să ia toate măsurile care se impun pentru încetarea violării și remediarea consecințelor acesteia.

b) Consideră că actul normativ criticat este contrar atât dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 21 din Constituție, cât și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, „executarea unei hotărâri pronunțate de orice instanță trebuie privită ca parte integrantă a «procesului», în sensul art. 6”. Obligația de a asigura executarea unei hotărâri împotriva statului incumbă în primul rând autorităților statale, începând cu data la care hotărârea devine obligatorie și executorie. Complexitatea procedurii execuționale sau a sistemului bugetar nu poate elibera statul de obligația asumată conform Convenției de a garanta oricărei persoane dreptul de a avea o hotărâre obligatorie și executorie, executată într-un termen rezonabil; nici lipsa fondurilor sau a altor resurse nu poate fi invocată ca scuză pentru neexecutarea obligației din hotărâre. Statele părți trebuie să își organizeze sistemul legal în așa fel încât autoritățile competente să își execute obligațiile în această privință (*Burdov împotriva Rusiei*). Or, prin actul normativ criticat, statul român invocă „imposibilitatea menținerii echilibrului bugetar” pentru a nu pune în executare hotărâri judecătorești irevocabile, prin care autoritățile au fost obligate la emiterea titlurilor de despăgubire/conversie, prin aceasta Guvernul intervenind în atribuțiile puterii judecătorești cu încălcarea principiului separației puterilor în stat. Totodată, Guvernul a încălcat obligația de a asigura dreptul la un proces echitabil, adoptând

măsuri contrare ducerii la îndeplinire a obligațiilor stabilite prin hotărâri judecătorești.

c) Susține că se aduce atingere art. 44 din Constituție, art. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În cazul persoanelor care dispun de hotărâri judecătorești irevocabile, prin care autoritățile au fost obligate la emiterea titlurilor de despăgubire/conversie, nu există niciun dubiu că acestea dețin o valoare patrimonială suficient de caracterizată. Curtea Europeană a reținut explicit că problema despăgubirilor pentru imobilele naționalizate în regimurile comuniste reprezintă o problemă de interes general și recunoaște că punerea în balanță a drepturilor în cauză și a câștigurilor și pierderilor diferitelor persoane afectate constituie un exercițiu de o dificultate deosebită (*Maria Atanasiu și alții împotriva României*). De asemenea, Curtea a arătat că statele dispun de o marjă de apreciere extinsă pentru determinarea întinderii interesului public, în special atunci când este vorba despre adoptarea și aplicarea măsurilor de reformă economică sau de justiție socială (*Viașu împotriva României*). Curtea a arătat că respectă modul în care statul concepe imperativele „utilității publice” numai în cazul în care judecata nu se dovedește a fi vădit lipsită de teme rezonabil (*Maria Atanasiu și alții împotriva României*). Pentru stabilirea caracterului rezonabil, trebuie verificat dacă între exigențele interesului general al comunității și imperativul respectării dreptului de proprietate s-a respectat un just echilibru, respectiv dacă titularul dreptului nu a fost nevoit să suporte o sarcină excesivă și disproporționată. În cazul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012, ingerința nu respectă principiul proporționalității între mijloacele utilizate și scopul urmărit, persoanele care dispun de hotărâri judecătorești irevocabile fiind nevoite să suporte o sarcină disproporționată și excesivă. Prin faptul că persoanele îndreptățite nu își pot realiza dreptul la primirea despăgubirilor, în general, și dreptul la executarea hotărârilor judecătorești irevocabile, în special, s-a rupt justul echilibru între interesele generale și drepturile persoanelor îndreptățite, acestea fiind obligate să suporte o sarcină disproporționată și excesivă.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale. Actul normativ criticat nu este de natură a încălca principiul separației puterilor în stat, întrucât a fost emis în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, Guvernul putând adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, lucru ce s-a realizat în speța de față. Totodată, actul normativ criticat nu îngrădește nici dreptul de proprietate, adoptarea acestuia având drept scop tocmai necesitatea luării unor măsuri care să permită concretizarea dreptului privind acordarea de despăgubiri rezultate din aplicarea legilor privind restituirea proprietăților, astfel încât persoanele îndreptățite să poată beneficia de acordarea unor despăgubiri certe, previzibile și predictibile, în conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 nu încalcă nici accesul liber la justiție, întrucât nu afectează procedurile judiciare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 15 martie 2012, având un articol unic, cu următorul conținut:

„(1) *La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 15 mai 2013, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de titlul VII «Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv» din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *În perioada prevăzută la alin. (1), personalul din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților întocmește și ține la zi evidența dosarelor de despăgubire, înregistrate în mod legal la aceasta, înregistrează noi dosare de despăgubiri, analizează documentația existentă în aceste dosare în vederea soluționării legale a cererilor de despăgubire și ia măsurile necesare în scopul inventarierii și arhivării dosarelor de despăgubire depuse de către persoanele îndreptățite.* În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (1) referitor la adoptarea de către Parlament a unei legi speciale de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 115 alin. (4) și (6) referitor la competența Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în situații extraordinare. De asemenea, autorul excepției invocă și dispozițiile art. 1, 6 și 46 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și dispozițiile art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai fost sesizată de același autor cu aceeași excepție de neconstituționalitate având aceeași motivare, dar ridicată în alt dosar.

Astfel, prin Decizia nr. 723 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 6 august 2012, Curtea Constituțională a statuat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

I. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, potrivit cărora actul normativ criticat contravine dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (6) din Legea fundamentală, Curtea a reținut că, în nota de fundamentare a ordonanței de urgență criticate, existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și urgența acesteia sunt justificate de Guvern

prin următoarele argumente: inexistența, în prezent, a unui mecanism instituțional și legal prin care să se concretizeze dreptul persoanelor îndreptățite la acordarea despăgubirilor, care impune acordarea unui interval de timp în vederea identificării de către statul român a unor soluții financiare privind continuarea procesului de acordare a despăgubirilor, întrucât Fondul „Proprietatea”, creat pentru despăgubirea foștilor proprietari, a înregistrat, potrivit ultimelor date statistice, o scădere accelerată a participației statului român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în urma conversiei în acțiuni a titlurilor de despăgubire emise de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor; imposibilitatea exercitării dreptului de opțiune privind dreptul la despăgubire sub formă de acțiuni la Fondul „Proprietatea”, de către persoanele îndreptățite; necesitatea adoptării unor măsuri care să permită concretizarea dreptului privind acordarea despăgubirilor, rezultate din aplicarea legilor privind restituirea proprietăților, astfel încât persoanele îndreptățite să poată beneficia de acordarea unor despăgubiri certe, previzibile și predictibile, în conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, în contextul implementării Hotărârii-pilot pronunțate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*; necesitatea respectării dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție, care prevăd faptul că „nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”; necesitatea menținerii echilibrului bugetar și, în mod implicit, respectarea angajamentelor interne și internaționale asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar.

Analizând toate motivele invocate de către Guvern în preambulul ordonanței, în mod cumulativ, și plecând de la premisa constatată de către Curte prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, în care s-a reținut că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională, Curtea a ajuns la concluzia că, în cauza de față, există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume de la condițiile concrete în care executarea titlurilor executorii se face cu respectarea Codului de procedură civilă, astfel încât Curtea consideră că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție. O atare situație extraordinară, în mod evident, are un caracter temporar, regula în această materie fiind executarea hotărârilor judecătorești în conformitate cu dreptul comun în materie, respectiv Codul de procedură civilă, chiar dacă debitor este statul.

Pentru toate aceste motive, Curtea a constatat că reglementarea criticată nu aduce atingere dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, îndeplinind exigențele urgenței și ale situației extraordinare.

În ceea ce privește critica formulată de autorul excepției potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 afectează drepturi și libertăți constituționale, fiind contrară art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea a statuat că aceasta nu este întemeiată.

Pentru a constata încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție în cauza dedusă judecării, instanța constituțională este chemată să aprecieze dacă drepturile constituționale invocate de către autorul excepției de neconstituționalitate au fost afectate prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012. Prin urmare, în continuare, Curtea a analizat excepția de neconstituționalitate cât privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, referitor la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea a constatat, în ceea ce privește dreptul de proprietate, că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1

adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie deci o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (*Ambruosi împotriva Italiei*, 2000, *Burdov împotriva Rusiei*, 2002).

Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă însă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în contextul economic actual, caracterizat de restrângeri de natură bugetară și de dificultăți în menținerea echilibrului bugetar.

Soluția legislativă criticată reprezintă o normă temporară (titlul ordonanței precizând faptul că privește măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005), care nu aduce atingere înseși substanței dreptului la valorificarea titlurilor de despăgubire, obligația statului urmând a se executa după expirarea perioadei prevăzute de textul criticat, prin aceasta titularul dreptului la despăgubire nefiind nevoit să suporte o sarcină excesivă și disproporționată, astfel cum susține autorul excepției.

În concluzie, Curtea a constatat că măsurile stabilite prin actul normativ criticat sunt în acord cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la ocrotirea proprietății, de vreme ce urmăresc un scop legitim — echilibrul bugetar al unui stat aflat în criză economică — și sunt proporționale, având în vedere marja mare de apreciere a statului în domeniul politicilor economice și sociale, precum și echilibrul realizat de către stat prin măsurile respective.

Cât privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și a dispozițiilor art. 6 privind dreptul oricărei persoane la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale — Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009 —, „procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau a altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Societatea Comercială „Textila Oltului” — S.A. din Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 1.588/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.013

din 27 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție invocată de Gabriela Cegolea în Dosarul nr. 2.580/93/2012 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.464D/2012.

La apelul nominal răspunde autoarea excepției, personal și asistată de avocat Gabriel Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 și ale art. 56 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenumului Curții Constituționale nr. 6/2012, dosarul a fost repus pe rol în data de 20 noiembrie 2012, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional din cauza reglementării unor condiții de formă excesiv de restrictive pentru întocmirea listei susținătorilor unui candidat independent.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că legiuitorul are competența exclusivă să reglementeze exercitarea dreptului de a fi ales la nivelul fiecărei funcții publice electiv.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.151 din 3 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.580/93/2012, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**, excepție invocată de Gabriela Cegolea într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii a biroului electoral de circumscripție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că impunerea respectării unor condiții de formă a listei susținătorilor, necesară înregistrării candidaturii la alegerile parlamentare, încalcă drepturile electorale ale cetățenilor de a vota și de a fi aleși, drepturi garantate prin Constituție, în cuprinsul titlului II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale*, capitolul II — *Drepturile și libertățile fundamentale*.

Se arată că „formalismul excesiv” nu poate sta la baza încălcării unor drepturi fundamentale ale cetățeanului; altfel spus, respingerea candidaturii la alegerile parlamentare, în baza unor liste de susținători declarate numai în parte nevalide, prin decizie a biroului electoral de circumscripție, echivalează, pe de o parte, cu imposibilitatea susținătorilor și simpatizanților candidatului de a-și exercita în mod liber dreptul de vot, iar pe de altă parte, este încălcat și dreptul de a fi ales al candidatului.

Se mai arată că, pe fondul cauzei deduse judecării instanței, problema de contencios electoral invocată este aceea de a clarifica dacă nerespectarea unei condiții de formă a listei de susținători a unui candidat independent la alegerile parlamentare, respectiv referitoare la depunerea unei părți din listele de susținători în copie tehnică, iar nu în original, este de natură a atrage invalidarea respectivelor părți din listele de susținători. În opinia autoarei excepției, elementul esențial al manifestării de voință în sensul susținerii unei candidaturi îl reprezintă semnătura susținătorului în original, iar nu „elemente formale, cum ar fi copierea de mână a datelor de identificare a susținătorilor.”

Se mai apreciază că numai neîndeplinirea condițiilor de fond, iar nu a celor de formă, ale listei susținătorilor ar fi de natură să atragă respingerea candidaturii.

Tribunalul Ilfov — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat reglementează atribuțiile biroului electoral

de circumscripție, atribuții ce nu contravin dispozițiilor art. 36 și ale art. 37 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că dreptul de a fi ales, ca orice drept fundamental, nu este un drept absolut, iar exercițiul său poate fi condiționat de îndeplinirea anumitor cerințe, aplicabile în egală măsură tuturor candidaților la alegerile parlamentare, atât timp cât acestea sunt rezonabile și nu afectează dreptul în substanța sa. Se mai arată că, pe de o parte, atât condițiile legale impuse, cât și verificarea acestora sunt necesare pentru a asigura un grad sporit de responsabilitate din partea tuturor competitorilor electorali și pentru exercitarea cu bună-credință a dreptului de a fi ales, iar, pe de altă parte, dispozițiile art. 36 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 31 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 13 martie 2008.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(1) *Biroul electoral de circumscripție examinează respectarea condițiilor legale pentru ca o persoană să poată candida, respectarea condițiilor de fond și de formă ale listei susținătorilor, înregistrând candidaturile care îndeplinesc aceste condiții sau respingând înregistrarea celor care nu îndeplinesc condițiile legale.*”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 36 — *Dreptul de vot* și art. 37 — *Dreptul de a fi ales*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 31 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 reglementează atribuțiile biroului electoral de circumscripție referitoare la înregistrarea propunerilor de candidaturi la alegerile parlamentare, respectiv verificarea îndeplinirii condițiilor de fond ale listei susținătorilor (cum ar fi îndeplinirea vârstei cerute de lege pentru exercitarea dreptului de vot sau deținerea domiciliului în colegiul uninominal unde candidatul independent dorește să candideze) sau a condițiilor de formă ale listei susținătorilor, respectiv a elementelor pe care aceasta trebuie să le cuprindă, precum și depunerea listei într-un

exemplar original, astfel cum această condiție este reglementată expres prin dispozițiile art. 30¹ lit. c) din Legea nr. 35/2008.

Autoarea excepției critică această ultimă cerință de formă, și anume condiția întocmirii și depunerii listei susținătorilor în 4 exemplare originale, arătând, că, în opinia sa, elementul esențial al manifestării de voință în sensul susținerii unei candidaturi îl reprezintă semnătura susținătorului în original, iar nu „elemente formale, cum ar fi copierea de mână a datelor de identificare a susținătorilor”, iar nerespectarea unei condiții de formă a listei de susținători a candidatului independent la alegerile parlamentare, respectiv referitoare la depunerea unei părți din listele de susținători în copie tehnică, iar nu în original, nu poate atrage invalidarea respectivelor părți din listele de susținători.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că acestea reprezintă, în fapt, aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești, iar nu veritabile critici de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în exercitarea atribuțiilor sale, Curtea Constituțională se pronunță „*numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, astfel încât aspectele privind interpretarea și aplicarea legii în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de formă ale listei susținătorilor intră în competența instanței judecătorești sesizate cu controlul legalității deciziei biroului electoral de circumscripție, precum și a celei de control judiciar, în cadrul soluționării recursului, potrivit dispozițiilor art. 32 alin. (4) și (6) din actul normativ criticat.

De altfel, în legătură cu drepturile electorale fundamentale, respectiv dreptul de vot și dreptul de a fi ales, în jurisprudența Curții Constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010), s-a statuat că, în temeiul art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție, potrivit căruia sistemul electoral se reglementează prin lege organică, legiuitorul ordinar are competența exclusivă ca, subordonându-se principiilor statuate în art. 16 alin. (3), art. 37 și 40 din Legea fundamentală, să dezvolte, la nivelul legislației infraconstituționale, condițiile concrete pentru exercitarea dreptului de a fi ales la nivelul fiecărei funcții publice electivă.

De asemenea, prin Decizia nr. 226 din 3 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 26 septembrie 2001, referindu-se la prevederile art. 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 146 din 20 noiembrie 1974, a statuat că „dreptul de a fi ales trebuie exercitat fără restricții nerezonabile, ceea ce implică posibilitatea existenței unor condiționări în exercițiul acestor drepturi”.

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, hotărârile din 2 martie 1987 și 22 mai 2012, pronunțate în cauzele *Mathieu-Mohin and Clerfayt împotriva Belgiei*, paragraful 52, și, respectiv, *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 3), paragrafele 83 și 84, prin care s-a statuat că dreptul garantat prin art. 3 — *Dreptul la alegeri libere* cuprins în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu este un drept absolut, iar statele au o marjă largă de apreciere în alegerea sistemului electoral și a condițiilor de aplicare a acestuia, fără însă a limita drepturile în discuție atât de mult încât să afecteze esența acestora și să le golească de conținut.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție invocată de Gabriela Cegolea în Dosarul nr. 2.580/93/2012 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.094
din 20 decembrie 2012

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului nr. 44/2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului

Cu Adresa nr. 51/5.001 din 22 noiembrie 2012, secretarul general interimar al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr. 44/2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului, sesizare formulată de 53 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 6.379 din 22 noiembrie 2012 și formează obiectul Dosarului nr. 1.506/L/2/2012.

La sesizare a fost anexat tabelul cuprinzând semnăturile celor 53 de deputați. Potrivit acestei liste, autorii sesizării sunt următorii: Ștefan Seremi, Constantin Dascălu, Iosif Ștefan Drăgulescu, Gabriel Andronache, Clement Negruț, Iosif Veniamin Blaga, Ialomițianu Gheorghe, Petru Călian, Constantin Chirilă, Mircea-Nicu Toader, Sulfina Barbu, Doinița-Mariana Chircu, Adrian Henorel Nițu, Teodor-Marius Spînu, Vasile Gherasim, Tinel Gheorghe, Eugen Bădălan, Lucian Nicolae Bode, Mircea Lubanovici, Cornel Ghiță, Stelian Ghiță-Eftemie, Marius Rogin, George Ionescu, Răzvan Mustea-Șerban, Valerian Vreme, Toader Stroian, Petru Movilă, Cristina Elena Dobre, Nicușor Păduraru, Samoil Vilcu, Costică Canacheu, Claudia Boghicevici, Mihai Stroe, Sanda-Maria Ardeleanu, Ioan Oltean, Valeriu Alecu, Corneliu Olar, Florin Postolachi, Mihai Surpățeanu, Sorin Ștefan Zamfirescu, Daniel Buda, Cristian Petrescu, Adrian Florescu, Cezar-Florin Preda, Alin Augustin Florin Popoviciu, Mircea Marin, Gabriel-Dan Gospodaru, Carmen Axenie, Cristian-Ion Burlacu, Mihaela Stoica, Iulian Vladu, Constantin Severus Militaru și Ioan-Nelu Botiș.

În motivarea sesizării de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că Hotărârea Parlamentului României nr. 44/2012 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind trăsăturile statului român și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 11 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, precum și deciziile Curții

Constituționale nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, nr. 307 din 28 martie 2012 și nr. 783 din 26 septembrie 2012.

Autorii sesizării consideră că, în numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului, prin actul criticat, nu a fost respectată procedura prevăzută de art. 11 din Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, încalcându-se astfel dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

În susținerea criticii sunt invocate și stenogramele ședințelor birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului din 15, 22 și 30 octombrie 2012, adresele privind propunerile de nominalizare a posibililor noi membri ai Consiliului Național al Audiovizualului, precum și stenogramele dezbaterilor din cadrul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului din 23 și 30 octombrie 2012, documente anexate, în copie, sesizării.

În temeiul art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 23 noiembrie 2012, Curtea a solicitat punctele de vedere ale birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților asupra sesizării de neconstituționalitate.

Secretarul general al Senatului a transmis punctul de vedere al **Biroului permanent al Senatului**, prin Adresa nr. XXXV/4.207 din 4 decembrie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 6.573 din 4 decembrie 2012. Potrivit acestuia, Hotărârea Parlamentului României nr. 44/2012 a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor cuprinse în Legea nr. 504/2002 și în Constituție. În acest sens, arată că, în cadrul ședinței comune a celor două comisii de specialitate ale Parlamentului, au fost audiați și votați candidații propuși de toate grupurile parlamentare, inclusiv cei propuși de grupurile parlamentare ale Partidului Democrat Liberal, precum și de grupurile parlamentare progresiste.

De asemenea, așa cum rezultă din stenograma ședinței comune din 23 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 105 din 31 octombrie 2012, cei doi candidați propuși de Partidul Democrat Liberal au primit, în urma votului plenului comun, 26 voturi pentru și 206 voturi contra,

respectiv 31 de voturi pentru și 201 voturi contra, insuficiente pentru a fi aleși.

În fine, arată că situația numirii membrilor Consiliului Național al Audiovizualului nu poate fi apreciată ca fiind similară situației candidaților pentru funcțiile de membri ai Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, deoarece, spre deosebire de situația acestora din urmă, toți candidații propuși de toate grupurile parlamentare pentru funcțiile de membri ai Consiliului Național al Audiovizualului au fost audiați și au primit voturi, atât în cadrul comisiilor reunite, cât și în plenul comun. Totodată, spre deosebire de Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, Legea nr. 504/2002 nu stabilește că ocuparea locurilor se face potrivit configurației politice și ponderii în Parlament a grupurilor parlamentare.

În consecință, solicită respingerea sesizării de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul de vedere al **Biroului permanent al Camerei Deputaților**, prin Adresa nr. 1/2.300/vz din 6 decembrie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 6.655 din 6 decembrie 2012. Invocând aspecte din jurisprudența Curții Constituționale referitoare la controlul de constituționalitate al hotărârilor Parlamentului (spre exemplu, deciziile nr. 799 din 17 iunie 2011 și nr. 727 din 9 iulie 2012), consideră că sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 44/2012 trebuie respinsă ca inadmisibilă, întrucât Consiliul Național al Audiovizualului nu este reglementat în Constituție.

Totodată, prin prisma Deciziei Curții Constituționale nr. 738 din 19 septembrie 2012, susține că circumscrierea, în funcție de criteriul nerespectării de către hotărârile adoptate a procedurilor constituționale și regulamentare, nu se aplică hotărârii criticate prin prezenta sesizare de neconstituționalitate, întrucât procedurile legale și regulamentare au fost respectate.

În același timp, apreciază că susținerile autorilor sesizării de neconstituționalitate sunt lipsite de temeinicie, deoarece critica de neconstituționalitate are un caracter formal. Mai mult, autorii sesizării nu identifică care aspect din norma de referință, constând în art. 1 alin. (3) din Constituție, ar fi fost încălcat prin hotărârea atacată.

De asemenea, precizează că, potrivit documentelor înregistrate în cadrul procedurii parlamentare, forul legislativ, care are o competență exclusivă cu privire la numirea membrilor Consiliului Național al Audiovizualului, a respectat toate etapele și termenele reglementate în textele de lege incidente, în ceea ce privește declanșarea procedurii de numire, formularea propunerilor de candidați și înaintarea acestora către birourile permanente ale celor două Camere, în termen de 15 zile de la data declanșării procedurii de numire, transmiterea propunerilor înregistrate la birourile permanente către comisiile permanente de specialitate ale celor două Camere, audierea candidaților în ședința comună a comisiilor sesizate, întocmirea avizului comun de către comisiile de specialitate ale celor două Camere, realizarea dezbaterilor în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului cu privire la numirea membrilor Consiliului Național al Audiovizualului, aprobarea candidaturilor cu votul majorității parlamentarilor prezenți, în condițiile asigurării cvorumului de ședință.

Având în vedere argumentele expuse, Biroul permanent al Camerei Deputaților apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, motiv pentru care solicită respingerea acesteia.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților, lucrările și documentele aflate la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, Hotărârea Parlamentului

României nr. 44/2012, precum și dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 3 alin. (2), art. 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 44/2012.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr. 44/2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 31 octombrie 2012, care are următorul cuprins:

„În temeiul prevederilor art. 11 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numesc membri ai Consiliului Național al Audiovizualului, începând cu data de 20 decembrie 2012, pentru un mandat de 6 ani, după cum urmează:

— domnul Buda Viorel Vasile, membru titular, și doamna Nicolae-Ioana Nicoleta, membru supleant, la propunerea Camerei Deputaților;

— domnul Lóránd Turos, membru titular, și doamna Orsolya Éva Borsos, membru supleant, la propunerea Senatului;

— doamna Gubernat Maria Monica, membru titular, la propunerea Camerei Deputaților;

— domnul Popescu Răzvan, membru titular, și domnul Bălășoiu Gheorghe, membru supleant, la propunerea Senatului;

— domnul Gabrea Florin, membru titular, și domnul Deacă Mircea Valeriu, membru supleant la propunerea Președintelui României;

— doamna Georgescu Laura Corina, membru titular, și domnul Giboi Alexandru Ion, membru supleant, la propunerea Guvernului.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 30 octombrie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt următoarele:

— Art. 1 alin. (3): „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”;

— Art. 1 alin. (5): „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 11 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, modificate și completate prin art. 1 pct. 4 din Legea nr. 402/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 10 octombrie 2003, potrivit căror:

„(1) Consiliul este compus din 11 membri și este numit de Parlament, la propunerea:

a) Senatului: 3 membri;

b) Camerei Deputaților: 3 membri;

c) Președintelui României: 2 membri;

d) Guvernului: 3 membri.

(2) Propunerile nominalizează candidatul pentru postul de titular, precum și candidatul pentru postul de supleant și se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere, în termen de 15 zile de la data declanșării procedurii de numire.

(3) Birourile permanente ale celor două Camere înaintează propunerile comisiilor permanente de specialitate, în vederea audierii candidaților în ședința comună.

(4) În urma audierii comisiei permanente de specialitate întocmesc un aviz comun pe care îl prezintă în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului.

(5) Candidaturile se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți, în condițiile întrunirii cvorumului celor două Camere;

(6) Membrii Consiliului sunt garanți ai interesului public și nu reprezintă autoritatea care i-a propus.

(7) Durata mandatului membrilor Consiliului este de 6 ani, iar numirea acestora se face eșalonat, în funcție de expirarea mandatului.

(8) În cazul în care un loc în Consiliu devine vacant înaintea expirării mandatului, acesta va fi ocupat de supleant până la expirarea mandatului inițial de 6 ani.”

Analizând sesizarea de neconstituționalitate sub aspectul admisibilității, Curtea reține că, prin deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, a statuat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional. Curtea a făcut, însă, o distincție clară între hotărârile care sunt criticate din perspectiva valorilor, regulilor și principiilor constituționale, pe de o parte, și hotărârile care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, pe de altă parte.

Raportând considerentele de mai sus la cauza de față, Curtea reține că autoritatea publică vizată prin hotărârea criticată, și anume Consiliul Național al Audiovizualului, nu este una de rang constituțional, organizarea și funcționarea acesteia fiind prevăzute în Legea audiovizualului nr. 504/2002.

Astfel, Consiliul Național al Audiovizualului este o autoritate publică autonomă sub control parlamentar și reprezintă garantul interesului public în domeniul comunicării audiovizuale, așa cum stabilește art. 10 alin. (1) din Legea nr. 504/2002, fiind compus, potrivit art. 11 alin. (1) din aceeași lege, din 11 membri numiți de Parlament la propunerea Senatului (3 membri), Camerei Deputaților (3 membri), Președintelui României (2 membri) și Guvernului (3 membri).

Potrivit art. 11 alin. (6) din lege, cei 11 membri ai Consiliului Național al Audiovizualului sunt garanți ai interesului public și **nu reprezintă autoritatea care i-a propus.**

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție, al art. 1, 3, 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 44/2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului, formulată de 53 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterile au avut loc în datele de 12 decembrie 2012 și 20 decembrie 2012 și la acestea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Munteanu Codrin
Dumitru din funcția publică de prefect al județului Covasna
în funcția publică de secretar general
al Ministerului Apărării Naționale**

Având în vedere prevederile art. 27 alin. (1) lit. a), art. 30 lit. a) și art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, domnului Munteanu Codrin Dumitru i se aplică mobilitatea din funcția publică de prefect al județului Covasna în funcția publică de secretar general al Ministerului Apărării Naționale.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de secretar general al Ministerului Apărării Naționale se face prin decizie a prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 30 ianuarie 2013.
Nr. 28.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare
în condițiile legii, a funcției publice de prefect
al județului Covasna de către domnul Marinescu Dumitru**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) și ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Marinescu Dumitru exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de prefect al județului Covasna.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 30 ianuarie 2013.
Nr. 29.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea doamnei Alexandra Patricia Braica
în funcția de secretar de stat pentru activitatea de dialog
social la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale
și Persoanelor Vârstnice**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Alexandra Patricia Braica se numește în funcția de secretar de stat pentru activitatea de dialog social la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 30 ianuarie 2013.

Nr. 96.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare, de către domnul Mihai Șova a funcției publice
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Apărării Naționale**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Apărării Naționale prin Adresa înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/555 din 28 ianuarie 2013, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Mihai Șova a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Apărării Naționale.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 30 ianuarie 2013.

Nr. 97.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea prin mobilitate a domnului Munteanu Codrin
Dumitru în funcția publică de secretar general
al Ministerului Apărării Naționale**

Având în vedere prevederile art. 33 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și solicitarea Ministerului Apărării Naționale, formulată prin Adresa înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/555 din 28 ianuarie 2013, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Munteanu Codrin Dumitru se numește în funcția publică de secretar general al Ministerului Apărării Naționale, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 30 ianuarie 2013.
Nr. 98.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**pentru completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale juridice,
aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 100/2011**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Direcției generale juridice, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 100/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 8 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Directorul general este împuternicit să semneze, în numele și pentru ministrul afacerilor interne, orice act de procedură necesar pentru soluționarea dosarelor, aflate pe rolul instanțelor de judecată, în care ministrul afacerilor interne are calitate procesuală.

(5) Directorul general supune spre aprobare ministrului afacerilor interne, anterior transmiterii către instanța de judecată competentă, documentele întocmite, în numele și pentru acesta, cu ocazia declarării și renunțării la căi de atac, a declarării și motivării căilor extraordinare de atac, a formulării cererilor de intervenție, de chemare în garanție, reconvenționale și de

recuzare, în dosarele aflate pe rolul instanțelor de judecată, în care ministrul afacerilor interne are calitate procesuală.”

2. La anexa nr. 3 litera E, după poziția 29 se introduc două noi poziții, pozițiile 30 și 31, cu următorul cuprins:

„30. semnează, în numele și pentru ministrul afacerilor interne, orice act de procedură necesar pentru soluționarea dosarelor, aflate pe rolul instanțelor de judecată, în care ministrul afacerilor interne are calitate procesuală;

31. supune spre aprobare ministrului afacerilor interne, anterior transmiterii către instanța de judecată competentă, documentele întocmite, în numele și pentru acesta, cu ocazia renunțării la declararea căilor de atac, a declarării și motivării căilor extraordinare de atac, a formulării cererilor de intervenție, de chemare în garanție, reconvenționale și de recuzare, în dosarele aflate pe rolul instanțelor de judecată, în care ministrul afacerilor interne are calitate procesuală.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 28 ianuarie 2013.
Nr. 5.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**privind desemnarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole pentru organizarea
Congresului al XXXVI-lea și a Adunării Generale Extraordinare ale Organizației Internaționale
a Viei și Vinului (O.I.V.) din luna iunie 2013**

Văzând Referatul de aprobare nr. 166 din 28 ianuarie 2013 întocmit de Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole (O.N.V.P.V.),

având în vedere:

— Nota nr. 2.527 din 12 noiembrie 2012 privind desemnarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole pentru organizarea Congresului Internațional al O.I.V. — 2013 București;

— Memorandumul nr. 72.323 din 12 februarie 2009, aprobat în ședința de guvern din 4 martie 2009, prin care România devine organizatoarea Congresului al XXXVI-lea și a Adunării Generale Extraordinare ale Organizației Internaționale a Viei și Vinului, în perioada 2—7 iunie 2013, la București;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 552/1991 privind normele de organizare în țară a acțiunilor de protocol, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.241/2004 pentru actualizarea limitelor maxime de cheltuieli prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice;

— dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2011 pentru aprobarea organizării unor acțiuni de informare privind politicile aplicate în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, în plan intern și internațional, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 110/2012,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se desemnează Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole, instituție publică de specialitate din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru inițierea și derularea tuturor procedurilor legale cu privire la calitatea de organizator al celui de-al XXXVI-lea Congres și al Adunării Generale Extraordinare ale Organizației Internaționale a Viei și Vinului, în perioada 2—7 iunie 2013, la București.

Art. 2. — Finanțarea cheltuielilor necesare pentru organizarea Congresului al XXXVI-lea și a Adunării Generale Extraordinare ale Organizației Internaționale a Viei și Vinului

sunt suportate din bugetul Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole, precum și din veniturile realizate prin achitarea taxei de participare.

Art. 3. — Se aprobă componența Comitetului de organizare al Congresului al XXXVI-lea și a Adunării Generale Extraordinare ale Organizației Internaționale a Viei și Vinului prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin

București, 28 ianuarie 2013.
Nr. 18.

ANEXĂ

COMPONENȚA**Comitetului de organizare al Congresului al XXXVI-lea și a Adunării Generale Extraordinare
ale Organizației Internaționale a Viei și Vinului**

Președintele Comitetului de Organizare: Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale — Daniel Constantin

Membrii: Secretar de stat — Dumitru Daniel Botănoiu
Directorul general al Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole — Dorin Ștefan Dușa

Secretarul Asociației Degustătorilor Autorizați din România — Diana Pavelescu

Vicepreședintele Organizației Naționale Interprofesionale Vitivinicole — Mihaela Badea

Directorul executiv al Patronatului Național al Viei și Vinului — Ovidiu Gheorghe

Reprezentanți ai Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole

— dna Georgeta Iuliana Scurtu

— dna Diana Mereanu

— dna Laura Lidia Călugăru

— dna Cristina Rebigan

— dna Mirela Roșu

— dna Violeta Stoicescu

— dl Vasile Eugen Nicolau

— dl Adrian Socor

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE

ORDIN**privind modificarea și completarea Procedurii de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.341/2012**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției politicii și strategii în silvicultură nr. 201.562 din 14 ianuarie 2013, ținând seama de prevederile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, în temeiul prevederilor art. 3 alin. (11) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 16 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 544/2012 pentru organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, cu modificările ulterioare,

ministrul mediului și schimbărilor climatice emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.341/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 28 mai 2012, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) deșeuri de prelucrare primară și secundară a lemnului;”.

2. La articolul 3 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) borderoul și copiile avizelor de însoțire a materialelor lemnoase cu recepții efectuate sau, după caz, borderoul și copiile avizelor de însoțire a mărfii cu recepții efectuate, pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe care a constituit resursă pentru producerea de energie electrică.”

3. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul utilizării biomasei din prelucrarea materialelor lemnoase în incintele proprii din cadrul punctelor de lucru aparținând producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie, fără ca această biomasă să necesite transport pe drumurile publice, cererile producătorilor respectivi sunt însoțite de copiile proceselor-verbale de gaterare/transformare/tocare sau orice alt document, după caz, din care să reiasă cantitatea de biomasă rezultată, specificându-se specia/speciile forestiere utilizată(e) și umiditatea biomasei rezultate.”

4. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care documentația este incompletă, ITRSV comunică solicitantului respectiv să completeze documentația într-un termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii comunicării. Dacă solicitantul nu completează documentația în intervalul

precizat, conducătorul ITRSV comunică acestuia despre refuzul de emitere a avizului, motivat.”

5. La articolul 5, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Cantitatea de biomasă pentru care se emite avizul ITRSV este cantitatea recepționată de producătorul de energie conform prevederilor legale, exprimată în unitatea de măsură cu care a fost recepționată.

(4) Nu este permis producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie să solicite două sau mai multe avize ITRSV pentru cantități diferite de biomasă, dar care au rezultat/au fost procurate în același interval de producție. Cantitățile de biomasă rezultate/procurate într-un interval de timp și neacoperite de avizul ITRSV corespunzător aceluși interval se înregistrează ca stocuri la sfârșitul intervalului și se adaugă ca resursă la următoarea solicitare de aviz.”

6. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie depun la autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură o cerere cu nominalizarea documentelor anexate, însoțită de avizul/avizele ITRSV prevăzut(e) la art. 4, în original.”

7. La articolul 7, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În situația lipsei mențiunii exacte a speciei forestiere în avizul de însoțire a materialelor lemnoase sau, după caz, în avizul de însoțire a mărfii, se va aviza cantitatea corespunzător speciei cu puterea calorifică cea mai mică.

(4) În situația menționării în avizul de însoțire a materialelor lemnoase sau, după caz, în avizul de însoțire a mărfii, a grupelor de specii forestiere la «specie», se va lua în considerare specia din cadrul grupei respective cu puterea calorifică cea mai mică.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb

București, 28 ianuarie 2013.
Nr. 85.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind avizarea constituirii și funcționării organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor Asociația Producătorilor de Muzică — APM

Având în vedere dispozițiile art. 125 alin. (1) și art. 126 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de Referatul Direcției registre și gestiune colectivă nr. RGII/5.592 din 15 iunie 2012,

în baza prevederilor art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se avizează constituirea și funcționarea ca organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor Asociația Producătorilor de Muzică — APM, având sediul în municipiul București, str. Sold. Croitoru nr. 6, bl. 8, sc. 1, et. 1, ap. 8, sectorul 5.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

București, 15 iunie 2012.
Nr. 115.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 603264